

דברי הכפר

עם פתיחת שנת הלימודים
שנת הלימודים תשנ"ז

חינוך בלי חזון הריהו הוה בלי עחיד.
פ. שיפמן

חנוך לנער על פי דרכו
גם כי יזקין, לא יסור ממנה.
משלי כו.

החינוך - סימפוזיה בלתי גמורה!
ז. ארן

בית הספר - בית היוצר לנשמת האומה.
ביאליק

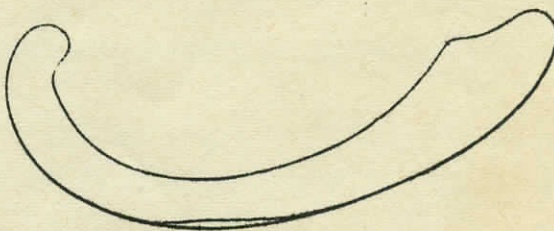
בית מרזח לא יקלקל את הטוב
ובית הספר לא יתקן את הרע!
(מאמרה יידיש)

תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם.
ברכות סד.

תלמיד חכם הוא עץ חיים.
משנת הזוהר.

דברי הכפר
מס' 475
כפר הנשיא
3.9.76
ח' באלול תשל"ו

* *
* * * * *
* * * * *

5.9	ונסה	ווסבורט
6.9	קלמן	לחוביץ
-	נועם	שיין
-	מרגלית	סמברג
7.9	שרי	שובל
-	עפרה	סינה
-	יונית	גליק
8.9	חניחה	שינגזיכט
9.9	מוסי	המאירי
10.9	אסתר	בלק
-	יהודית	וויטהם
-	דוד	דיבון
11.9	יונה	פוש
-	עידית	פורסטר
12.9	הנרי	שפרונג
6.9	רג'י	וג'יסון פרלסון
11.9	רות	וג'ורג' נאי

חוג דיאטה

לפני זמן מה נוסד במשק חוג לדיאטה.
בהתחלה הייתה ההרשמה מרשימה ומדי פעם הצטרפו
חברים חדשים לחוג.

לאחרונה דעכה ההתעניינות, ובבפגישה האחרונה
הופיעו שלושה חברים בלבד.

ברור שמצב כזה מהווה בזבוז זמן, מאמץ וכסף.

אם מתברר שחברים אינם מעוניינים בחוג כזה,
אולי נצטרך להסיק מסקנות ולבטל את החוג.

פילים ל.

שבת שלום!

בערב שבת 10 לספטמבר, נהנה מאוירה חפשיה
ומרעננת בדלת פתוחה ומזמינה.
פרטים מדויקים עוד יופיעו.

איחולי החלמה מהירה

לדיאן,

שעברה ניתוח בצפח

* * * * *
* * * * *

* מזל טוב עוד פעם למשה ואירית על הצלחתו
של יוני ב-ח, אשר קיבל תואר (גיאולוגיה)
בניו יורק. כה לחי!

* ברוכים הבאים למרב ודורון שהגיעו הביתה
לאחר מסע ארוך. נקווה לשמוע מפהם על הרפת-
קאותיהם ברחבי תבל. את החלל הריק שהשאירו,
ממלא יאיר, אשר יוצא לשנת חופש בחו"ל. יש
שמועה עדיין לא מאושרת, שאילן ה' ביפן.

* ברוכים הבאים גם לשירה ויואב שסזרו מבקור
משפחתי בארה"ב; לונסה והילדים שהגיעו אלינו
השבוע; לג'ק קרבוק שהגיע במשך החודש האחרון;
לאיילין, אלן ושאל - פנים חדשות במשק;
לאילנה (מנהלח בי"ס לאחיות בצפח) ולבניה נועם
ובועז.

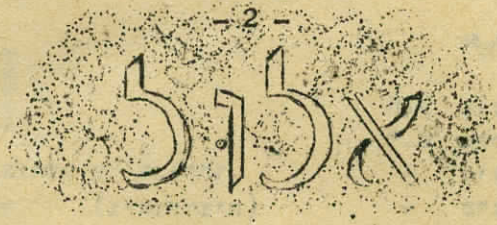
* מדי פעם מבצעת המערכת פעולה לבחון אם
הקוראים באמת ערים בזמן קריאת העלון, או שמא
נרדמו מרוב שעמום ומחוסר חומר מעניין....
עכשיו מותר לגלות שתשעת הסטודנטים האיריים
שהגיעו אלינו לפני שבוע, היו בעצם שמונה
איכרים מוולס (דוברי וולשים אגב!) היודעים
לקסוף באותה מהירות כיוצאי אירלנד.... מי
יותר מבסוט? לני המקשר ה"אירי"? או פיל,
אריק, וג'ק ב-ג-התחמקו מהקשר הוולשי?

* איחולינו לתלמידים ולמורים לשנה מוצלחת
חנוכית ומעניינת - במיוחד לבני עפרוני (לשעבר)
העושים את דרכם מבית ספר יסודי בבית
הספר התיכון האזורי ולילדי כחה א' העושים את
צעדיהם הראשונים אל ספסלי בית הספר.

מהמספרה לחיילים(ות) וש.ש.ש.

החל מהשבוע 28.8.76 - המספרה תהיה פתוחה
עבורכם כל שבת, בין השעות 1100 - 1230
לחספורות בלבד.
להתראות צוות הספריות.

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

את אלול אהבתי מחדשים רבים. חנו לי את אלול וצבעיו וריחותיו, הבו לי את יומו החם, היוקר, אך המתקצר והולך שעה שעה; אלול וצינת ערביו ונצנוץ כוכביו, המביא עמו צהלת ילדים שזופי חופש, החוזרים לתלמודם.

ירמזו לי ב"אלכסנדרים מרהיבים", ריחניים, ירוקים, חמצמצים וגדולים וב"יונתניים" רוויי לשד ואדומי לחי, במיני זני הדר על סף הבשלתם - וכבר מתדפק לו החג על דלתי. לפנים - בעודנו ילדים - היו מורינו, ילידי הצפון, שרים לנו בעונה זו של השנה, בניגון עצוב ומתמשך: "סתו מאפיל, צפרים גדמו. ערום היער, שדות נתיחמו...". מאחר שסערות טרם היו לנו אז, גם הצפרים היו מעטות באזורנו והערב ירד לשעות אחה"צ המאוחרות, למדנו מהם את השיר ושרנוהו בניגונו המתמשך, כשאנו מסובים על חול לח רווי טל, מול ים מרצד מאורה המבליח של מדורה מעשנת, בלווי נהם אין סוף של גלים אלי חול וחוף.

"סתו עצבת..." של גיל ילדות ונעורים. אך מאז בנינו את ביתנו, הרחק מעיר ושאוה ורחש ים, הפך לנו אלול לחודש של צבע וגיל וערב חג.

מסתבר - שלא כדברי המורים דאז: אין מוות בשדות, ובין גדלי בוגינוליליה מרהיבים בגנים ואטדים ירוקים מבריקים, המנפנפים ברכת שלום מלב שדה חרוש, מפכים החיים בעיצומם. שדות רחבים אלו שלנו, הזרועים טיפות טיפות של לובן כותנה, המתערב בירוק החריף של הברושים, בירקות פרדסים ובאפור הכספי של הזיזים, בין אודם רימונים מסמיקים בגנים, ודשאים שאך טעמו טעמ של טל וכבר הוריקה שלמתם, ועמם חצבים לבנים, זקופים וגאים, המברכים אותנו כברכת נרות של מועד ושבת - כל אלה מעלים ניחות של חג.

סופו של קיץ. כבר מתקצרות שעות ההתפרקות בחוף והבריכה - אף כי עדיין רומזת ועדיין מרעננת - מחבקת אותנו בחיבוק קריר של פרידה מתקרבת ובאה.

עתה היא העת לשוב ולצאת בדרכי הארץ, שביליה ונופיה, לספוג מלוא אורות רכים וצבעים של אדמה חומה צהובה; לשאת עין אל שמים מעוטרים בעבים קלים ובסנסני ארגמניים בין ארץ ושמים; לחוש עד בלי די כנרת מכילה אל מול שקיעה ורדודת, לרוח ערביים קלילה, אפילו בבקעה גנוסר. נצא אל הדרכים הרועמות משאיות של תפוחים לעיפה ועגלות כותנה מלאות פתיתי לובן, הרחומות לטרקטורים כבדים ומאביקים; רק כך נחוש את ניחותו של מעגל שנה, המקיפנו מבלי דעה: המסתחים הוא, אם כך מתחיל!?

עודנו בעיצומם של אסיף ומסיק וגדיד וכבר השנה החדשה ורוחות של יורה על הסף.

עדיין תפוחים בשיאם של קטיף ואיסוס וכבר מכינים מקטפות לפרי ההדר. צליל נוגע ברעו -

ולואי ולעולם תהיינה לנו שנים של ריחות וצבעים ורוחות ערבית של שלהי קיץ. ואת נועם חגיגתו לא יעיבו עצבונות ונהם של קרבות וקולם של המחנכלים לגבולנו רב הצבעים, הנושא את נפשו לימים של שלום, לקולות מזדמרים מקצה ארץ עד קצה - לחגו של אדם המאסף אסיפו ומכין עצמו בכל נפשו ומאודו בין חג לשבת לימים של עמל וחולין, בהם יאזין - נצחית - לפטפוט חינוקות ופכפוך מי ברכה של בריכה וצינור וקולו של אדם ומכונה בצאתם מדי בוקר לשדות ובשובם עם רדת הערב, מגבול אלי גבול.

הלואי וכמעגלה של שנה בו עונה נוגעת בחברתה עד לבלי הכר בין מעגליה - יהיו ימינו רוויי צבעים, קולות של חיים וניחות ריחות.

ב'נינו ר' צ'ן 38/11

שיחות מכל שעות היום והלילה

בשמירה, בעבודה, במפגש חסוף מחתת לחדר האכל, במועדון - בכל מקום, משוחחים. לפעמים יש דברים בגו, דברי טעם, שאלות נוקבות חפופי דרך - ולא תמיד יש מענה. במשך השבועות האחרונים, שוחחתי לא מעט, ובחור הלל מעט הזה, מצאתי שרוב השיחות היו עם צעירים. כאן נסיון לשחזר קטעי שיחות אלה ועם נעשה סלוף פה ושם, הסליחה עם בני שיחי.....

.....- האדמה הזאת לא שונה אגורה שתוקה. אתה יכול להשקות אותה ולעבד אותה ולנטע עצים, והתוצאה, יבולים שבמצב הטוב מגיעים לממוצע נמוך של משהו אחר. מדוע לכל הרוחות לא החליטו האבות המיסדים, הדור שלך, להקים את הקבוץ בעמק החולה? שם יש אדמה בעומק, מים בשפע.... שם אפשר לגדל כל מה שאתה רוצה. ואתם בחרתם במקום זה. מה יש בו? וזה אני שואל כמי שנולד פה ואוהב את המקום, מה יש פה? מה ראיתם שמשך אתכם לבנות בית באדמה טרשית שהיא אסון לעבוד חקלאי?

- אפשר לענות בשתי דרכים: בימים ההם היינו צעירים בגילך בערך, ובאנו לבנות ארץ. היה לנו אתגר, והמשימה לא נראתה לנו קשה מדי. ואם אנחנו לא היינו מתישבים כאן, אז משהו אחר היה צריך לשבת כאן.

- זה נכון, אבל האם האתגר של ימי בחרותכם מצדיק את כל שנות הסבל?

- אני חושב שכן. מגזימים בשמוש במילה "סבל"! היה מצב כלכלי קשה אבל לא סבלנו. עובדה היא, שהיינו חוליה בשרשאת ישובי הספר המזרחי - זה מאד מחמיא - כאן התמודדנו עם תנאים קשים ויכולנו להם.

- אבל אדמת החולה, אני ממש חולם עליה, מספיק שאדם חוקע יחד יבש בקרקע שם ויש לו עץ.

- ואם מחר מחרתיים נמצא שהאדמות שלנו הן המתאימות ביותר בכל האזור לגידול אבוקדו + וזה יכול להיות - מה חגיד?

- טוב מאד! אבל אדמת החולה.....

(רציתי לשאול אותו מהו האפגר שלו ושל בני גילו, דור ההמשך, אבל שתקתי.)

.....- ואתה מתכוון ללמד מן היהדות שלמדת לחברה בבית הספר?

- כך כוונתי. מדוע התמיהה הזאת, זה לא נושא שמעניין אותך?

- בכלל לא, זה טוב אולי בשביל אדם מאמין כמון, אבל שני דברים משעממים אותי במיוחד - דת ופוליטיקה.

- אתה יודע משהו על הדת שלנו ועל דתות בכלל?

- בכלל לא. אנשים לא מאמינים בדתות היום לכן אין כל ערך ללמד עליהן.

- האם זה לא מסקרן אותך לדעת מה היתה מקומה של האידאה שהחזיקה את היהודים כעם על אף נחוקם מארצם ולמרות התנאים העוינים?

- שמע, אני לא מאמין בדת ולא חשובים לי ההבדלים שיש בין הדתות. אם אפגש בחורה מדת אחרת ואהב בה, אז בלי הסוס אחתן אתה.

- אפילו אם היא, נאמר, פלסטינאית ומוסלמית קנאית?

- אם לא נעסוק בפוליטיקה זה לא יהיה אכפת לי הרי האהבה חשובה.

- ואתה מאמין שבגלל אהבה מפסיקים להיות קנאים או מוכנים להלחם למען המטרה כמו חסול הציונות?

- מדוע זה חשוב מה שאדם נולד או איפה הוא נולד....? משום מה הייתי רוצה שילדי יהיו יהודים אבל אינני יודע למה. - במה תחבטא יהדותם?

פיררס מחדר האוכל

החור הארוך על יד הדלפק מידלדל כבר, אך במקומו מתגברת התנועה בכיוון מכונת שטיפת הכלים. ביום מסוים זה, ובשעה זו, המכונה מחליטה לשבות כמו כל יתר בני ישראל הטובים, ומפסיקה להוביל את הכלים דרך המסלול של מיים מותזים וקיסור. מה לעשות? הכלים מתחילים למלא את החדרון הקטן ועוד מעט לא יהיה מקום לחבר להיכנס עם או בלי בליט. פתאם בוקע מבטא אמריקאי מבעד לרעש של חברים וכלים. "בואו נשים כאן עגלות, אחד יסדר את הכלים ועוד אחד יוביל עגלות מלאות לכיורים במטבח. תן לי עוד משהו ונשטוף ביד". בלי לחשוב הלאה, כך הסתדרנו וכך עברנו את הפנצ'ר בלי בעיות. אחר כך שאלתי את הבחור, איך הוא ידע להתארגן כה מהר, הסביר שנוסף לעבודתו כמורה בניו יורק, הוא מנהל מסעדה גדולה בסופי שבוע. "המכונה שלנו מפסיקה כל שבוע שני ולכן יש לי הרבה נסיון בשטח" הסביר לי.

בוקר אחד נכנס לחדר אוכל ורואה כל מיני צעירים אנגליזיים מסובבים בלי זעילות רבה. "למה מקבלים ילדים כאן לעבוד?" אנו מתלוננים אחד לשני. אירית אומרת. "לא כל כך גרוע יש אחת שדווקא מבינה מהר ועובדת יפה", אנו מסתכלים ומחליטים שהיא בודאי מדריכה, כפי למרות מראה הצעיר היא הייתה יותר מבת 16. בכל זאת התפללנו על זריזותה והבטחנו בגישתה לעבודה. "כן" אומרת אירית "התחלתי להסביר לה איך מנקים והיא תפשה את העיקר ממש לפני שגמרתי את ההסבר". כשהפסיקה רגע לעבוד שאלנו אותה אם הייתה פעם בקבוץ משום שאחרת איך להסביר עבודתה היעילה, "לא" ענתה "אך אני סגן מנהלת של מסעדה בלונדון אשר מאכילה כ-300 איש כל יום לארוחת צהריים, כולל ארוחות מיוחדות למסעדת המנהלים, וארוחת צהריים של "כלי כסף" בשביל אורחים מכובדים".

החלטתי שבעתיד אקבל בלי הסתייגות כל שם שהסדרן ירשום לעבודה מבין האורחים. מי יודע? אולי האורח הבא יהיה "Lyon's Corner House" בכבודו ובעצמו!

העולם עגול וגם העבודה בחדר האוכל. 0530 בבוקר, הכנת קפה לאלה שזוהרים בבוקר מוקדם, כנאים, נגרים, צבעים, ושאר ירקות. חותנתי אינה שוכחת שבין אלה יש שאוכלים כמה פרוסות לחם כדי להתחזק לפני העבודה, ולכן היא מופיעה כל בוקר ב-0600 כדי להכין להם. עד 0630 הדלפק צריך להיות מסודר לפי המזל של אותו יום. לפעמים בחירה גדולה גבינות וסלטים, לפעמים כמה עגבניות מסכנות שהסועדים של הערב הקודם פסחו עליהם. הסוסטר - במידה שהוא במצב עבודה - ולסוסטר יש יותר מצבי רוח ממה שיש לחברים - נסחב פנימה ע"י אמו המאמצת הגב' בורמן, וערמת הצנימים מתחילה לתפוח. הסיגון גם הוא מתחיל - הפוכה, רגילה, טאני סייד אפ, רכה, קשה, מגולת, חביתה רכה, חביתה קשה, חביתה שרופה; - יה אללה - מי היה מתאר לעצמו שיש רב-גוניות כה רבה בסיגון פשוט של ביצה צנועה. יש כמובן כאלה שעונים לשאלה הפשוטה "איך אתה רוצה את הביצה" בתשובה "2 ביצים הפוכות או רגילות או וכו'".

השעה מתקרבת ל-0900, והמחבת מועברת לחדר אוכל. הנקוי של סביבת הדלפק לובש כבר כל כל הסימנים של טקס דתי! לפני גמר עבודתה, מחכה לגב' בורמן עוד חפיקד - היא המטפלת של אנשי הצאן אשר בודאי טעמו פעם במקרה את הבישול ה"ספיישל" שנופל לזכותם אם מאחרים, והחליטו לאחר כל יום. היא יודעת בעל פה את הטעם המיוחד של כל עובד הענף, ומכינה את הביציט בקפדנות גמורה לפי טעם זה, עם גבינה, עם ריבה, עם כל חוספת שאפשר לדמות.

בינתיים עוד גברת כבר נכנסה לעבודה במהלך גבוה. גב' רזניק מופיעה כל בוקר בדיוק ב-0800, מסדרת את מגשי התבלינים, כל מין לחוד בשורות ישרות כמו חיילי הצבא הבריטי בימיה הטובים של האימפריה, ומתחילה לשטוף, לספסף, למלא, ולערוך. עד 1130 כל בוקר הכל מוכן על השולחנות מחכה להתלככות מחדש.

השעה 1000 היא החשובה ביותר של היום. מניין מופיעים פתאם כל הטיפוסים הצמאים האלה? רבע שעה של מנוחה, שיחה, בדיחות ושתייה ב-1030 בערך, אין ברירה כבר, מוכרחים לגרש בכוח את כל האורחים הבלתי מוזמנים כדי לגמור בשוויץ האחרון, את הסדור והניקוי של חדר האוכל לקראת ארוחת הצהריים. רק עכשיו גמרנו את ארוחת הבוקר וכבר כל הריכוז על ארוחת הצהריים. אין פלא שאנו מוסיפים משקל!

שעה 200 מתקרבת. הותיקות של המשק מתחילות לדאוג לחבריננו מענפי המרחקים. "האם אנשי הפרדס חזרו כבר? מה עם החולה? ומה קרה לצעירים מהברכות, הודיעו שיאחרו?" מגיע להם אוכל חם ועם קצת מזל אולי גם נשאר משהו להשביע את כולם, ואז הותיקות נושמות שוב לרוחה.

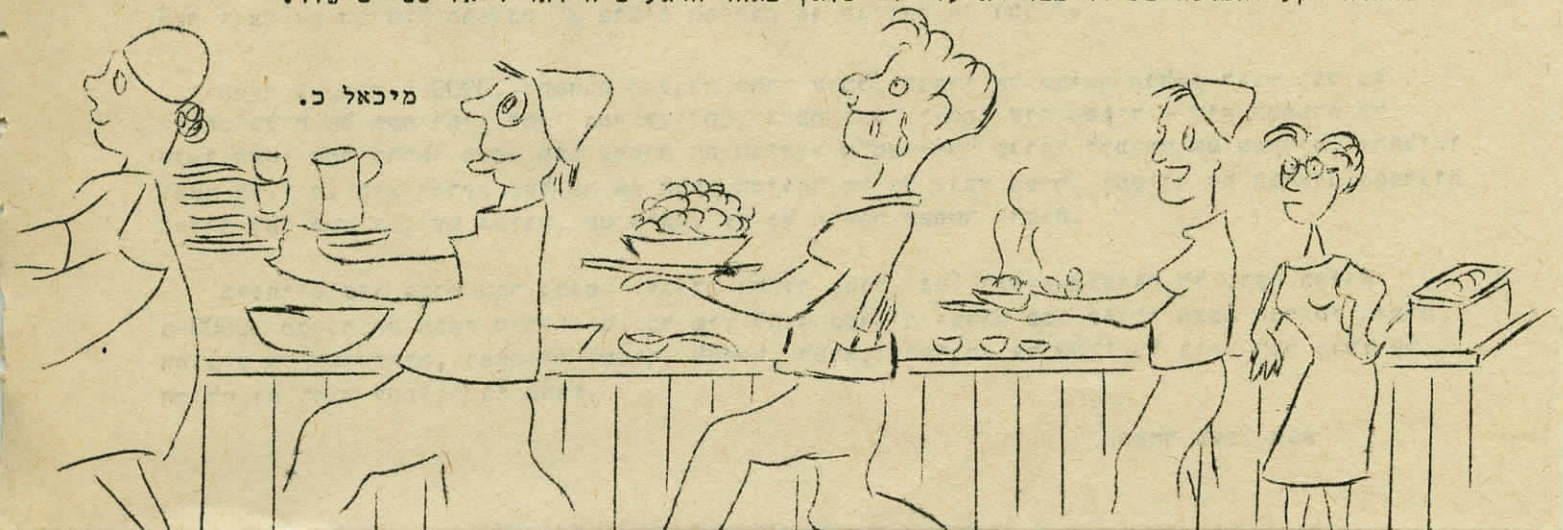
עוד פעם נקיון וסידור מסביב לדלפק ואז חדר האוכל נח, ריק מאנשים ומקווה לבטח שכך ישאר שקט ונוח עד הבוקר. אך לא! 500 אחה"צ ובני אדם כבר מופיעים כדי להפריע לשקט. שעה של עבודה מאומצת, הרחחת מים, חימום מרק, הפעלת הסטימר, הוצאת הסלטים, חיפוש המיכלים המתאימים ושפיכת הגבינות למיניהן, אשל, פריגורט, וכל שאר הנוזלים וחצי נוזלים, שעולה על דעת החברים המיסתוריים שעובדים אי שם מאחרי המטבח, להכין, סידור נקניקים, כויה מהתה החם, ושפריץ מהמרק, וכבר 6.00 וראשוני הסועדים מופיעים. נדלג על שעת האכילה וחיאור הטיפוסים השונים ומנהגיהם, ואיך אנו העובדים יודעים מי ישב איפה ממראה ששלחן אחרי הארוחה. 7.30 - שוב נקיון וסידור הדלפק, ועם קצת מזל נועלים את הכל עד 8.30. ולמה נחוץ מזל? אלף משום שלפעמים הסועדים האחרונים משוחחים שיחה כה מענינת שהם שוכחים שהשעון זז כל הזמן, ובית עלול להופיע שוטף הכלים הנאמן שלנו ולהתחיל להכניס כל מה שבא לידו - צלחות, סכו"מ, קומקומים (ואם יופיע איזה חבר בטח גם אותו) לתוך כל מיני חמיסות חריפות.

זהו! עוד יום, ומחר, נעבור בדיוק אותו המסלול. כן! ברור שחיים עגולים. מי צריך את איינשטיין לפברק הוכחות?

העבודה השנואה ביותר - ניקוי מתחת לכסאות ולשולחנות, וכל כך למה? משום שיש כאלה אשר מדביקים את המסטיק או הבאבלגם שם. ממש מגעיל! ומלוכלך! וקשה מאד, אגב, להוריד את ההדבקות האלה, שהם נדבקים בעקבות יותר עקשת מבחורה שהחליטה שהיא תתחנן רק עם הבחור המסוים הזה.

הרגע היפה ביותר - דקה לפני ארוחת ערב, כשעל הדלפקים שלל צבעים של עגבניות אדומות, מלפפונים ירוקים, גבינות לבנות, נקניקים חומים, כולם במיכלים צבעוניים, והנירוסטה המבריקה מהווה רקע לחמונה כאילו מצוירת על ידי סזאן באחד הרגעים היותר ריאליסטיים שלו.

מיכאל כ.

לה קרה בחופש הגדול

- 7 -

סיכום קיצוץ

עם סיום החופש הגדול כשריח סוף הקיץ עולה באפינו, הגיע הזמן לסכם ואולי לספר לחברה מה עשו הקיץ ילדי בית הספר וילדי חברת הילדים. להפתעתי הרבה מאד, כמעט כל הכחות יצאו השנה למחנות של החטיבה:

כתה ה' - יצאה למחנה אדם הקדמון בהדרכתם של גרשון ותמר פרימוסט, שם הם שמרו על האש, בנו כלים מעצמות וחזרו צרודים לגמרי.

כתה ו' - הפכו למכבים בהדרכתם של חמרה ורפי פרנק.

יש לציין את ויקטור פרידלנדר שיצא כשומר ושהה ברציפות בשני מחנות אלה והשיג תוך קיץ אחד את הערך החינוכי שילדינו מקבלים בשנתיים. אם בשנה הבאה יצא לעוד 3 מחנות, אפשר להמליץ עליו כמרכז חב' הילדים בעוד כשנתיים.

כתה ז' - יצאו למחנה העפלה וכניסה לתנועה עם אבישי, דורי וגליה וחזרו עם מלאי נכבד של תעודות.

כתה ח' - הלכו לאזור ירושלים בעקבות לוחמים עם עמי וורד.

כתה י' - יצאו למחנה חוגים בגליל שהקיף נושאים שונים כגון: מים, הסטוריה, מיעוטים, ארכיאולוגיה, ערים, כאשר דודו משמש כרכז חוג מיעוטים.

כתה י"א - השתתפה במחנה המדינה באזור מרכז הארץ והתחלקו לחוגים שונים.

היחידים שהחמיצו מחנה השנה הם כתה ט' שלא ששו במיוחד לצאת 5 ימים לפני תחילת הלמודים.

"הפספוס" הגדול ביותר של הקיץ היה אי השתתפותנו ברפסודיה שנערכה לפני שבוע בכנס זכריה. אמנם חברת הילדים יצאה להצגת "מישהו" באפיקים בערב הכנס, אך מפאת חוסר התארגנות מוקדמת, אי יכולת למצוא אחראי במשק שידאג לנושא הרפסודיה והתלהבות נמוכה מטעם הילדים האחראים לבניה, היה כפר הנשיא מבין המשקים היחידים באחוז שלא ששו על הכנרת (היו כ-80 רפסודות) וחבל. לדעתי כולם הפיקו לקחים מכך לקראת השנה הבאה.

בין כל פעולות החטיבה הצליחו כל הילדים לצאת לקסטנה חוץ מכתת הירדן שתצא לקראת סוף ספטמבר.

נוסף לכך נערכו 2 מחנות במשק לילדי בית הספר המקומי, מחנה אינדיאנים ביולי ומחנה מחתרות באוגוסט בו אירחנו את ילדי כתה ה' מחזור.

וכהשלמה לכל הצרות, כל כתה בפני עצמה, או המטפלות והמדריכים יזמו בילוי בכנרת או טיול אחר כלשהו.

כננון מין קיץ שכזה דורש תיאום רב בהתחשב בפעילות השונה של כל כיתה, מספר ימי העבודה של כל ילד וילד, מציאת מדריכים הולמים לכל פעילות וכמובן התחשבות בקטיף.

לא תמיד נראה כי מוסדות המשק הנוגעים בדבר הבינו בחשיבות של העסקת ילדי בית הספר וזכותם של בני חברת הילדים גם לחופש מהנה נוסף לחובתם בעבודה, וכי אם כל בני חטיבת האחד נמצאים בכנס - אי אפשר שרק בני כפר הנשיא יקטפו באותו זמן תפוחים, אך נראה כי בסופו של דבר כמעט כולנו יצאנו נשכרים ואני מקווה שלקראת השנה הבאה נגביר את שיתוף הפעולה.

קִיסְנָה במושב הברנים

לא ארחיב פה את המלים היות והסבר על הקיסנה כבר פורסם בעלון זה. החוגים היו רבים ומגוונים והחבר'רה היו עסוקים כל הזמן מעל הראש ונהנו ביותר. התברכנו בים מלא מדוזות שאמנם שבו את ליבנו ביום הראשון, אך מנעו מאיתנו שחיה בים ביהר הימים. משום מה האוכל לא היה מספיק בכמותו ולא תמיד ערב לחיך הילדים. בניגוד לנאמר למטפלת, בן היתה עבודה רבה בעיקר עם הילדים הקטנים.

נרשמו מספר שיאים שהושגו באליפויות שונות: דני - אלוף המחלות. לילך - אלוף העקיצות, אלוף באבוד נעלים, סנדלים, כפכפים וכו'. ששון - אלוף הרעבים. יניב - אלוף בהכנת סנדוויצ'ים לששון ואלוף סיפורי השעות הקטנות של הלילה. דוד - אלוף הבדיחות הגסות מאד. נירה - שיא בישיבה על ברכי מדריכים. שושנה - אף תלונה אחת במשך הקיסנה. אנדריאה - אלוף ארמונות החול.

מחנן מחתרת

לבטח היו אי אלה חברים שתמהו על כי ילדיהם ממתיקים סוד ולא מספרים מה הם עושים ונראו עוקבים אחרי מספר אנשים במשך.

היינו מחתרת Z שפעלה נגד קבוצה מסתורית הנושאת את השם X שבוימה מראש בהשתתפות מספר חברי משק לפעול נגד הילדים.

לקחנו על עצמנו סיכון מסוים היות ואפשר היה לצפות לפעילות עצמאית של ילדים, אך החבר כי רב הילדים "תפשו" את המשחק והיו מרגלים מצטיינים כאשר פנקסינו השחורים מתמלאים בהדרגה בשמות חשודים.

נערכו החקפות פתע בפנים רעולות ואקדחי מים על אלק, על חדר האוכל וכן בלמנו בהצלחה את ההתקפה שנערכה ע"י חברת הילדים הבוגרת. השלום נחתם בפיקניק חגיגי בבריכה. יש לציין את ה"בוס" (לארי) ששבוע ימים הסתובב עם מעיל שחור ומסכה על פניו למען לא יזהו אותו.

ילדי חצור שהתארחו אצל כחת כנרת היוו תגבורת רצינית ונכנסו לאוירה הכללית. הם לנו ערב אחד בקבוץ והחזירו לנו ארוח בחצור וכן הזמינו את ילדי כנרת לכייף איתם יום אחד בתל אביב בלונה פרק. נהניתי במיוחד לעבוד עם המדריכים הצעירים שבלעדי מרצם הרב לא היה המחנן מצליח.

מועדון חברת הילדים

המועדון עבר בשעה טובה ומוצלחת מהמקלט לכחת עפרית לשעבר. התוצאה לא היתה כל כך מוצלחת כי עדין אין ריהוט הולם ואין סידורי תורנות נקיון, כך שהמקום נראה כבדיחה מקברית וגורם לסענות רבות מטעם חברים העוברים בשטח.

לא שהמקלט היה יותר מסביר פנים, להיפך, רק שכאשר מעלים דבר ממקומו מתחת פני הקרקע אל האויר החופשי, מיד נעשה בולט לעין וגורר מסע התעוררות בקרב הציבור (מי שעדין לא ראה את מקלט הסלויזיה של ילדי בית הספר - יגש ויבדוק). אנו מקווים להגיע להסדר משביע רצון עם תחילת הלמודים ומבקשים את סליחתם וסבלנותם של אלה שנפגעו מפחינה אססטית.

זהו זה, מי שגמר לקרוא את הכל יבוא לקבל מדליה. אני בכל אופן יוצאת בשבוע הבא לחופש.

להתראות

צילה.

כתה ד' כתת היובל נורית כהן מורה
כוכבה וריקי מספלות.

מורה להתעמלות: אדי, מורה לתנועה: שרי, מורה לאנגלית: הילרי אפרוט,
מורה למוסיקה: אלידה, מורה לחלילית: יונתן, מורה למלאכה: רג'י,
 מורה לחנוך מיוחד: רחל אבידור.

ימי העבודה של תלמידים הלומדים בכפר בלום.

יום	כחה
א	י"ב
ב	י"א
ג	י
ד	ז
ה	ט
ו	ח

~~~~~

ישיבה עדת המשק - 13.8.76

נוכחים: שאול ר'; ראובן ג'; איזק, יוסי כ';
קולין; איבן ל'; זמי, איזי

קו חשמל לכפר טובה.

1.

חברת החשמל והכפר טובה מבקשים רשות לחבר את קו החשמל למחח גבוה, שבעתיד חייב לשרת את הכפר, מאחד העמודים הנמצאים מול בית האריזה הישן. למעשה, לא יהיו לנו שום הפרעות מחבור זה, מלבד העמודים שיעמדו באדמה שלנו. אחרי בדיקה, הוחלט להענות בחיוב. תווי הקו המוצע, מעמוד 80/432 מתח גבוה בין חל רומן ובית האריזה הישן, וימשיך באורך 450 מטר בצד ימין של הכביש בכוון לראש פינה, ומשם יחצה את הכביש לכפר טובה.

ביום חמישי 19.8.76 תחקיים ישיבה משותפת של ועדת החשמל של כפר טובה וחברים מכפר הנשיא, כדי להעביר את החלטתנו באופן חגיגי. בישיבה זו יצויין גם בעית גניבת ראשי צאן מהעדר שלנו, ובהזדמנות זו תתחייב הועדה בשם כפר טובה ויחתום על התחייבות לפיה יפוצה המשק במידה ויש הוכחות שגניבה אכן בוצעה ע"י אדם שבא מכפר טובה.

השקעות בשטח האבוקדו בדרוז (בהשתתפות דני פ').

2.

הוחלט על רכישת דוודי דשון - 2,800 ל"י.

קטפת לקסיף האבוקדו (בהשתתפות דני פ').

3.

חברת מבאלסון מוכנה להעמיד לרשותנו דגם חדש של קטפת שהוא מותאם לקסיף אבוקדו בתנאי הגדודיות הגבוהות שקיימות בשטח דרוז. הוחלט: במידה והנסיון יהיה מוצלח, לרכוש את הקטפת הזו. מחיר הקטפת - 50,000 ל"י. כדי לממן רכישה זו יש הצעה למכור 3 קטפות ישנות.

4.

יחסי עבודה בין המוסך לבין המסגריה (בהשתתפות ברוס וגבי).

גבי הביא לפני הועדה את השגותיו על אי שיחוף הפעולה מצד המסגריה כלפי המוסך. החקיים דיון, והוחלט: להטיל על איבן ויוסי כ' להביא הצעות לשפור המצב בתוך חודש ימים.

5.

גדור שטח מרעה לעדר צאן מרינו (בהשתתפות ג'רמי).

גדור השטח הזה נחוץ כדי לאפשר לצאן להיות במרעה בלי הזדקקות לרועה. הוחלט: לגדר 1,400 מטר בשלב ראשון.

6.

בדיקה כלכלית של הפרויקט (בהשתתפות מיכאל ד' ואלק).

החקיימו מספר דיונים לברר מהוא העומס הכלכלי על המשק עם בצוע 24 יחידות שכון והפתוח על הרכס.

מהבדיקות הראשונות מתברר שיש לנו מספיק ממון לממן את הפתוח של שטח הרכס, אך תנאי הממון הבתים ממשרד השכון השתנו לרעה. עד כה בנינו את כל הבתים שלנו בתנאי ממון של הסוכנות, וכעת נדרש מאתנו לממן בניה הבתים בתנאי ממון למשק ותיק. לפיך, עלינו להוסיף לכל יחידת בניה שאנו בונים מהכסף שלנו.

הוצעו הצעות לבדיקה נוספת, כדלקמן:

- (1) לברר את עצם הצורך לבניה נוספת.
- (2) לא לבנות.
- (3) לבנות לפי יכולת שנתית.
- (4) לבצע את הפתוח כעת, אך לא להתחיל לבנות עד לאביב הבא.
- (5)

(5) לבנות בהיקף מצומצם יותר:

(א) רק 19 יחידות

(ב) רק 15 יחידות

(6) לבנות לפי שלבים. אחרי כל שלב חייבת להיות בדיקה, האם המשק מוכן להמשיך לבנות מבחינה כספית.

הוטל על קולין, מיכאל ד', איזי, ראובן ג', זמי ואלק להביא הצעות מוסכמות לישיבה הבאה.

דו"ח מישיבת ועדת המשק - 27.8.76

נוכחים: יוסי כ'; ראובן ג'; איזי; נסע; קולין; שאול ר'; זמי.

1. גמר 8 יחידות בניה חדשה (בהשתתפות אלק).

הבניה התקדמה בקצב מהר יותר מהמתוכנן. כדי להשלים את הבתים דרושים הסכומים הבאים:

100,000	ל"י	-	ארונות "מבט"
10,000		-	השלמת מדרכות
30,000		-	חשמל, מים, ביוב
10,000		-	נוי, פתוח
150,000	ל"י	-	ס"ה

20,000 ל"י - מדרכות לבתי הנעורים

הוחלט: לגמור כעת את הביוב, מים וחשמל ל-8 יח', אך לדחות לחודשיים הזמנת הארונות.

להתקין את המדרכות לבתי הנעורים לפני החורף.

.2

כדי להתקין את רשת החשמל לקראת העתיד, דרושים הסכומים הבאים:

הרוחלט: לבדוק את תנאי המזון של חברת החשמל, ולהביא את הנושא לנכרעה בישיבה הבאה.

יופי הביא לדיון את מצב הכלים בהם הוא עובד בענף הפלחה. רוב הכלים מיושנים ודרושים תקונים רבים.

3/-

dlqcl: ncl q, id' ncl
 rlcuc: mnl l, lnlcl r, ncl d' clqc c,

13.8.76 - פסח ה'תשנ"ז

ועדת הישוב (בהשתתפות לן ו').

- (א) סדור דרך גישה לבית הקברות.
הוחלט לגשת לתכנון מידי של הדרך, ולנסות לבצע את התשתית לפני החורף.
  - (ב) תאורה.
השלמת התאורה במחנה - 1,500 ל"י.
  - (ג) תקון מדרכות.
הוחלט: להקציב 10,000 ל"י לתקון מדרכות.
  - (ד) גדר מגרש כדור-סל.
הוחלט: להקציב 3,000 ל"י להקמת גדר למגרש הכדור-סל.
- כל הסכומים הנ"ל חלק מתוכנית ההשקעות תשל"ו שאושרה לוועדת הישוב.

בניה ברכס (הפרויקט)

בעקבות החלטת האספה לבנות ברכס, ועדת המשק ממליצה, לאחר דיונים מקיפים, להתחיל בבנית 15 יחידות משפחתיות בתקציב רגיל, ועוד 4 יחידות משפחתיות בתקציב קליטה.

בועדת המשק התקימו הדיונים כשני מישרים:

- (א) האם יש צורך בשיכון נוסף כשנים הקרובות.
הבדיקה הועלתה שיש צורך בתוספת שיכון, כמו כן הוחלט שרצוי לבנות שיכון משפחתי ולא שיכון לבודדים, שעולה $\frac{3}{4}$ המחיר של שיכון רגיל. נוסף לזה, הוחלט שיש צורך לבדוק מחדש את תקנון הדירות ואת מקומם של המחסנים ומקומות העבודה החופסים היום דירות רגילות.
- (ב) כיסוי להוצאות הפיתוח והבניה.
להוצאות הפיתוח (תשתית) יש כיסוי מלא.
הבניה, לעומת זה, היא לפי תקציב משרד השיכון 1976, ז"א $\frac{1}{3}$ השתתפות עצמית והיתר בהלוואות.
לכן הוחלט לבנות רק 15 (מתוך 24) יחידות בתנאים אלו, ועוד 4 בתנאי קליטה אם נקבל. כתוצאה מכך, לא יהיה עומס כספי על המשק בשנתיים הראשונות. במידה ויוצר פער כספי שהמשק לא יוכל לשאת, נעכב את המשך הבניה בתום השנתיים.
כשנה מתחילת הביצוע יתקיים דיון בועדת המשק על התקדמות העבודה ועל החחזיות הכספיות.